

9 6 3 Պ Պ Պ Ա Շ Ա Լ Ո

Տ Ո Վ Ճ Ա

Խ 12

572
963

საბოლოო წერტილი

ნაძვისხევთ,
ნატვრებს ხეო,
გული ლექნით
აგვისევთ.
ნუ დაგვთალე,
თოვლის გასუ,
საჩუქრებიც
გვაღისეო!

გვას ჟეპი
მზან მანას
ჯვრის ჩასის
ჯარისტოს,
აცილებს,
ამიზუს,
ძელ ლერთოვს
ფარტისა,
და მომავა
ჭირებულ
ორზოა და ნინოშას.

ტერ ღმერთ
მარ მანინ,
მურიმელა
მურიმელა?
— მერინ წენ.

იუსტი გვა და მანისა
ლეიკ მარია ვალისა

თოვლის ძეგლ გატე
მარჯორი ღა კოდე
თოვლის თეგო მანუ
საუკერავ მარი.
ასევე მის ძრავ
ავრინ ნიმისა
და მომავა
ჭირებულ

ორზო „წილ და
და და და და და და

ვისია

წითელი ვაშლი ვისია,
თვალი რომ გაგვიხალისა?
— ბევრი ლექსები ვინც იცის,
იმ შაწაწინა ქალისა.

თელ ტორების კური

მარი ბრევედა

(თოჯინი ნანას თაგვადასაელიდან)

— ბაღი უნდა გაგაძენო! —
მოიწადინა უცბად თოჯინა ნანამ.
მოამტკრია სის ტორები: ზოგი
მსხლის, ზოგი ვაძლის, ზოგი ცაცხვისა
და მიწისი ქაბ-იქ ჯოხებიყით ჩასო.
— იჭ, იჭ, რა კარგი ბაღი! — ფირ
თოჯე მოეწონა თავისი „გაძენებული“
ბაღი.

ბაღში სასეირნოდ მოპრენდენენ სტუმ-
რები: მურა, ქათამი, იხვი-ბუბულა,
ჩრანგია ფისო, თიკანი და ღრუტუნა.

თიკანი და ღრუტუნა ბაღში არ შეუ-
შეეს, აქაურობას გადათხრით და გადა-
ოელდეთ.

ბაღის გარაულად მურა დადგა.
— შეგვიძით რა, არ გაგაფუშებით
არაფერს! — აკიკინდა თიკანი.

ღრუტუნამ ჩაიცინა:
— დიდი საქმე! სულ ერთია, შენი
ბაღი მაინც დაგენება, თოჯინა ნანა!

— ვინ გითხრა? — ცხვირი ასწია თო
ჯინძე.

— ვინც მითხრა! — ჩამღერა ღრუ
ტუნძე.

საღამომდე ბაღი მაინც ღაშენა.

— ეგრე გინდა, რომ არ შეგვიძეი! —
გამოაჭავრა თიკნძე ნანა თოჯინძას.

თოჯინძა გამოაჭავრა თიგანს:

— არა უშაგის რა, ხეალ ახალ ბაღს
გაფარენებ.

ახლა კი გეღარ მოითმინა ჩიტუნია
ჩიორამ და დაუცაცხანა:

— რაო, რაო? ხვალაც აჯირებ, თო
ჯინძა, ტოტების მომტერებას? აბა, გაბე
დე!

— მაჩქენეთ, ვინ ბრძანდება, ხეებს
რომ არ ასევენდეს! — ჩამოიქროლა ნიავ-
მაც, — ვის უნდა, მე და ხეებმა აღარ ვიმ-
ღეროთ? მე ვუჩქენებ სეირს! —
დაუმუქრა ისიც.

ნახატები ქ. ლორეასი

ეპილ ზეპალლოვისი

ციყვი ლინგში წასახლელად
მოიპრანება ხალისით,
მაგრამ ყინვამ შეაშინა
და გადაღო ხვალისოფეს.

ნახატი გ. იასტევსკასი

ს. ბორულიშვილი

ძველად ერთმა სახედარჩა
ნატერის ხესთან მისულმა
დაიჩინა და ყველაზე
გრძელი ყური ისურგა:

— რომ მახვილი სმენა მეონდეს,
მომეც გრძელი უურები... —
რა ფას აქებ ვერო, უურებს, —
პეტა არ გაქვს სრულებით.

ნახატი გ. ბელომლისისაძე

მხატვარი ა. მიშრა

ღია სოფია გაბა

ბავშვებო, იცით ამ სურათზე ვინ ხატია? — აქ ხატია გოგონა კა-ლინკა, მისი ამხანაგი მალიატკო და მათი განუყრელი მეგობარი ჰავჩიკი-ცუგო. ჩვენი ჭანჭიკელა კი — თავისი ლურჯათი, ალბათ მა-შინვე იცანით!

ნახეთ ჭანჭიკელა რა გახარებულია! — უკრაინულ საბავშვო უურ-ნალ „მალიატკოდან“ ეს მეგობრები სწვევიან სტუმრად. მათ ძალიან მოილხინეს ჭანჭიკელასთან, — აბა, მოსაწყენად ვის სცალია!

იცით, რა ბიჭია ლადო?

არ გიცითო, იტყვით.

ჰოდა, აბა, მე გიამბობთ:

ლადო რასაც ისწავლის, მაშინვე ამანა-
გბის მოუყვება. თუ რაიმეს გაეტება იცის,
აეთებს და აეთებს. ეს ჩეცულება არც სკო-
ლაში დაიიტყო. პარელ ქალასში რომ შე-
ვდა, კვლა ბავშვი უცემ გიაცნო. ანგანსაც
მაღლე სწავლობდა. მარტო იმას კი არ სჯერ-
დებოდა რომ ეთქვა, წერა ვიციო. არა, რაც
მოხვდებოდა ხელში, ფანქარი თუ ცარცი, მის-
თვის სულ ერთ იყო. თითქოს ქადალდი არ
ეშოვებოდა, წერდა ქედლებზე, გზაზე. მის
იღმინდა გზაც მოასფალტებული იყო. ადავა-
სავით გამრიდულებულ ასფალტზე მშვენივ-
რად იწერებოდა ასოები.

როგორც კი თავისი სახელის დაწერა ის-
წავლა, აბა, გიყვარდეს!.. გამოხტა კლასი-
დან და იმ ტარზე, რომელზეც პირველი
კლასი ეწერა, ახალი წარწერაც გამოჩნდა;
ეს იყო ცარცით მიწერილი «ლადო».

როცა ამ თხი ასოსაგან შედგენილი თა-
ვისი სახელი დაწერა, ხმა შემოესმა:

— ლადო, ეგ რა ჰეჭენა?

ბიშმუ უკან მიიხედა. მის წინ იდგა მეო-
თხექლასელი გოგონა. იცნო, აბა, როგორ
ვერ იცნობდა, ის ხომ მათი ქალასის ოქონმ-
ბრელთა ხელმძღვანელი იყო.

— აა, მე უკვე ვიცი ჩემი სახელის დაწე-
რა,— თავმომწინედ უთხრა ლადომ.

— ეგ ქარგია, შენი სახელის დაწერა
რომ გისწავლია, მაგრამ რეცული არა გაექს?

— მააქს,— ეს პატარა სიტყვა გრძლად
და თანაც გაკეიირებით წარმოიქვა.

— მერე, რატომ იქ არ წერ შენს სახელს?

— იქაც ჩავწერ.

— იქაც კი არა, მხოლოდ იქ უნდა ჩა-
წერო.

ლადო გაკვირვებული უცურებდა თავის
წითელყველსახვევინ ხელმძღვანელს და ჩუ-
მად იდგა. ბოლოს ისევ ხელმძღვანელმა
უთხრა:

— ამ სკოლაში იმდენი ბავშვი სწავ-
ლობს, რომ შენ მათ დათვლას გაისად შეს-
ძლებ, — გაცეცებული ლადო თვალებს აღარც

კი ახამხამებდა, ისე შეპყურებდა, — პოდა,
შენს მოსკლამდე, ყველას რომ ასე ეწერა
თავიათი სახელები ამ სკოლის ქარებსა და
ედლებზე, ქარგი იქნებოდა?

ქარგი იქნებოდა, აბა, როგორ იტყო-
და, — ცულია, არც მას აშშობდა.

დარცვენილმა ლადომ ცარცი თავის აღ-
გილას დადო, ჩემი აიღო და თავისი და-
წერილი თვითონვე წაშალა.

თ ვ თ ვ თ ვ
ნ ა რ ა ლ ა

ბეინგეთი ღია

გვიანდებოდა მასის თავისი პირის დღეს გამოსახული, კინოდოკუმენტის გადასახვაში. ციცა დაცემის დროს გვიანდებოდა მას გადასახვაში. ამ დროის დროის— მას გადასახვაში გადასახვაში.

(ხალხური ზღაპარი)

ერთ ქალაქში ცხოვრობდა ხარაზი,
რომელიც თავისი შრომით ლუქმაპურს
ძლიერ შოულობდა. სხვა სახსარი არაფე-
რი გააჩნდა. გარეთ არასოდეს პურს არ
შექმნდა, რასაც იშოვიდა, საღმოს ცოლ-
შვილში მიიტანდა ხოლმე და ერთად
შეეცემოდნენ.

ერთხელ ხელმწიფებ მოისურვა ამ ქა-
ლაქის ყველა ოჯახი დაგვლო და გაეგო,
ვინ რითი ცხოვრობდა. გადილეა უბრა-
ლო ტანისმოსი და ერთ ღამეს ჩიმოია-
რა ქალაქის ქუჩები.

ერთი სახლიდან მხიარული სიმღერა
გამოდიოდა. ხელმწიფებ დააკაკუნა კარ-
ზე და შევიდა. ნაა, რომ ზის ეს ხარაზი
და ცოლშვილთან ერთად ვახშამს შეექ-
ცევა. მასპინძელმა მიიპატიე სტუმარი
და რითაც შეეძლო, პატივი სცა.

— დაო, მითხარი, რითი
ცხოვრობდა, რომ ამ უბრალო
დღესაც ქეიის ეწევი? — ჰკი-
თხა ხელმწიფებ.

— მე ხარაზი ვარ, ჩემი
ხელობით დღიურად რასაც
ვიშოვი, მოვიტან ოჯახში
და ამით ვართ ქეიიში.

— სახლოსნო რომ და-
გიატონ, მაშინ რა გვშვე-
ლებოდა?

— შენი მტერი იყოს
ისე, როგორც ჩემი საქმე
წავიდოდა, დაერჩებოდი
მშიერი და ეგ იქნებოდა! —
მიუგო ხარაზმა.

ხელმწიფე წავიდა. მეორე
დღილით გასცა ბრძანება,
რომ დღეს საზეიმო დღეა
და არავინ გაბედოს მუშა-
ობაო. დაუკეტეს სახარაზო
ჩენეს ხარაზსაც.

საღამოზე ხელმწიფემ ისევ
გადაიცვა და წავიდა, ერთი
ვახს, რასა იქმს საწყალი

ხარაზიო. მივიდა და რას ხედას, —
ისევე მხიარულობს, როგორც წნა დამით.

— აა! ჩემს მეგობარს ვახლავია, მობრ-
ძნიდი, შენი სულის ჭირიმე, პური მიირ-
თვი! — მიესალმა ხარაზი.

— იმ წყველმა ხელმწიფემ დღეს რომ
მუშაობა აგვიკრიბდა, შენ რაღას იმუშა-
ვებდი, სადღა იშოვე ვახშის ფული? —
ჰკითხა ხელმწიფებ.

— ჯანდაბას იმისი თავი, დუქანი და-
მიეტა, მაგრამ ღმერთი მოწყალეა; ზოგს
წყალი მივუტანე, ზოგს შეშა, ზოგს გა-
ვეგზავნე, საქმე გაეუკეთო და მაჩქეს
ფულები. — ჩაიცინ ხარაზმა.

ხელმწიფე წავიდა. მეორე დღეს მოაყ-
ვანინ ეს ხარაზი, დაჰკიდა ხმალი და და-
ყენა კარგში ყარაულად. საღმოზე
მოვიდა ხარაზი ცოლთან და დაჯდა მოწ-

ყენილი, რომ ამაღამ ალარა აქვთ ფულები სავაჭშმოდ.

— რატომ ხარ ეგრე მოწყენილი, ჩემო კარგო? —
ჰეითხა ცოლმა, — ზოგს კვირაბითაც არა აქს
სასწელ-საჭმელი. გამიგონია, პევრი იც-ორმოც
დღესა სძლები თურმე მშეირიო და ჩვენ ერთ ღამეს
ვერ გავძლებო?

ხარაზმა გასართობად აიღო ჯოხი და დაუწყო
თლა. ჯოხს ცალი პირი გაუთხელა. უცბად რა-
ღაც მოისახრა, შემოიტანა დიდი ჯოხი, გათაღა ხმა-
ლივით და ჩაიგო თავის ხმლის ქარქუშში. ნამდვი-
ლი ხმალი კი წაიღო ბაზარ-
ში. გაყიდა, მოიტანა სას-
მელ-საჭმელი ოჯახში და
დაიწყება შხიარულება.

ხელმწიფე ისევ მივიდა
ხარაზმან ამბის გასაგებად.
იმანაც გულეგაშლით მიი-
პატიქა:

— დღეს ხომ დილიდან
სალამომზდე ყარაულად და-
მაყენა იმ უსინდასო ხელ-
მწიფებ. ვიჯექი დარდია-
ნალ. ამ დროს ერთი აზრი
მომივიდა: ხელმწიფე კაც
მაინც არ მომაკვლევი-
ნებს და... ამოვილე ხმა-
ლი, გავტოლე, ქარქუშში კი
ჯოხი ჩაედ. ჩამოილე, დედაკაცო, ვაჩვენო ამ ჩემს
მეგობარს! — უთხრა ცოლს ხარაზმა.

— აბა, ხელმწიფე რას გაიგბს, რომ ხმლის მა-
გივრად გათლილი ჯოხი დევს ქარქუშში! — დაუდას-
ტურა ხელმწიფებ და წარიდა.

დილით დაიკიდაბს ხარაზი ხის ხმალს და ყარაუ-
ლობს ხელმწიფის კარს. ხელმწიფეს ეცინება გულში,
იცის, რომ ხარაზის
ხმლის ქარქუშში ჯო-
ხია. დაიბარა ერთი მო-
სამსახურე და დაუწყო

სირის საყურაბლად

განგებ ჯავრობა და ცემა, ვითომ დანა-
შაული ჩამე აქებ:

— დაუძინეთ ყარაულის, რომ ამწამსვე
თავი გაგდებინოს ამ მუხანათს, მოლი-
ლატებს, ცრუსს—აყვირდა ხელმწიფე.

— შენი კირიმე, მოწყვლილი ხელმწი-
ფე, აპატიეთ, უგუნურია, მიუტევეთ!—
ეველრება მუხლობყრით ხარაზი-ყარაუ-
ლი ხელმწიფეს.

— არ შეიღება, მაგას ისეთი ცოდვა
მიუძღვის ჩემთან, რომ ღრისია საჯე-
ლისა: გიბრძნება, ახლავე თავი მოსჭრა,
თორებ მაგის მაგივრად თვითონ შენ
გაგაგდებინებ თავს!

ხარაზი ადგა, აიხედა მაღლა და ვედ-
რებით თქვე:

— ცისა და ქვეყნის დამბადებელო
და ჩემო სილალმრთლევ, თუ მართალი
იყოს ეს საწყალი კაცი და ხელმწიფე
ტყუილად უჯავრდებოდეს, ეს ჩემი ხმა-
ლი ახლავე ხისად იქცეს!

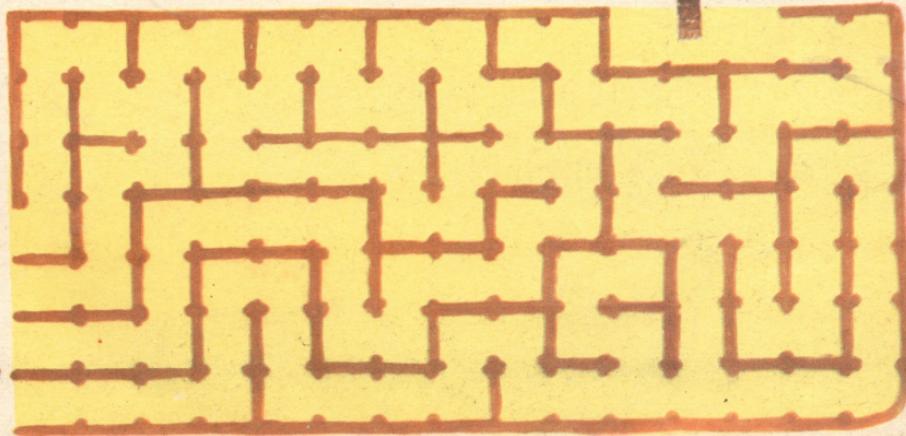
ეს თქვა და წამორო საჩქაროდ ხის ხმა-
ლი... ხელმწიფეს აუტყდა სიცოლი ხარა-
ზის ამგვარ მოხერხებაზე. ხარაზი ოქრო-
ვერცხლით დაასაჩუქრა და დაითხოვა,
წავიდეს, იცხოვროს ისე, როგორც
უცხოვრიათ.

ნახატები ზერაბ ეპენძისას

კორის ექიმთან თოხი ბიჭი მივდა.
— დედამ გთხოვათ, რომ კიოლი ამო-
მილოთ, — თქვა ერთმა.
— კარგი, მაგრამ ჭანარჩენ ბიჟუნებს
რაა აწუხებთ? — პერთხა ექიმმა.
— არაუერი, ჩემი სერის საყურაბლად
მოვიღნენ.

გავავავა, მიიცვანოთ ეს პირზე
ნაპისისეთან,

ნახატი ი. ერიშვილისა

ნ ე ვ ი ლ ე ს ი ლ ე ბ

შილი გამეცემული

ნახატები მ. რომიშვილისა

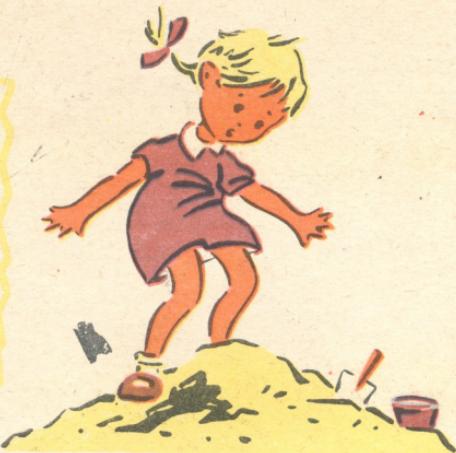
პვერი

მოხდა დიდი ავარია!·
ხმა გავაჩდა, როგორც მეზი.
დამნაშავე თამარია,—
დააბიჯა გვირაბს ფეხი.

«გეგერი» ზური

— წაიყვანეთ, აბა, სწრაფად,
აბა, პოლიკინიკა!
ახდა უნდა ქამოს ფაფა,
დაჩჩა ორი კბილიდა...—
— კბილები სუდ ღაუცვდია!—
ფისომ ჩაიქიდება.

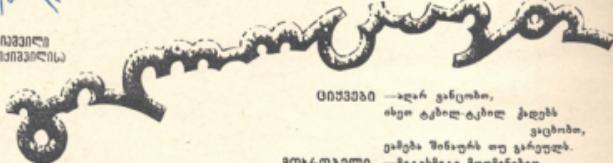
წყალქვეშა ბეჭი

გემი ავაგე წყალქვეშა,
ვიშრომე ამ სალამომდის,
ბლვის ფსკერზე კარგად ღაეშვა,
ბევით კი ველარ ამოდის...

ს ი ლ ე ს ი ლ ე ბ

Հ. ՔՐԻՍՏՈՎԱՆԻ
Նախարար Հ. Շահնշահինունիս

Խոյս | Սրբածառ

Առաջնակազմություն: ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ (ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ),
ՏԵՂՋԻ, ՇԱԽԱՅԻ, ԱԱԿՈՒՅԻ, ՇԵ-
ՎՈՅԻ, ԱԽԱՅԻ, ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ,
ՏԵՂՋԻ, ՌՈՎԵՐԻՆԻԱԿԱՅԻ, ԽԸՆԱՅԻ.

Խոյս Քահանացանց ճանապարհություն:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — առ հօնացաք ոչ ի՞մ աղքատ,
ուշամասից քայլու ըստով:
ՏԵՂՋԻ և ամենայն աշխատա:
ՇԵՎՈՅԻ, առ ևս ցայլացա,
ևս անձական ցայլացա:
ոչ նայածցա ցայլացան աշխատ.
ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ իշխան մոնակ,
ազգային մուսան մօնակ,

գայականացա քայլու ըստով քայլացա,
շաշական աշխատա:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ ցայլացա,
առ հօնացաք մօնակացա,
նայած նայած առ ցայլացա,
ուրախացա ցայլացա ջանապարհություն,
պայտա ցայլու տառած

ինչունացա:
Նայոցու նոցուն քայլուն
ևս մոնական ցայլուն միշտան,
անոնացուն ցայլուն բարենաց.
Հայոց յահուն մոնակ ցայլուն,
— յայունին, առ ևս ցայլուն...
մոնակ մոն նայուն քայլուն քայլուն:
Պայտա ցայլուն քայլուն:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — առ հօնացաք մոնակ նայուն,
ուշամասից քայլուն քայլուն քայլուն,
այսինքն առ հօնացաք առ հօնացաք.
ՏԵՂՋԻ և ամենայն աշխատա:
ՇԵՎՈՅԻ ուշամասից մոնակ մոնակ մոնակ:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — գայլացա վայեցալու հոգա առ հօնացաք:
Հայոց հօնացաք հոգա առ հօնացաք:
Հայոց հօնացաք հոգա առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — մոնակ հոգա առ հօնացաք:
Գայլացա գայլացա հոգա առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ գայլացա հոգա առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ գայլացա հոգա առ հօնացաք:
Հայոց գայլացա հոգա առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՊԵՏԵԿԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՏԵՂՋԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
ՇԵՎՈՅԻ ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:
Հայոց ոչ մոնակ առ հօնացաք:

ՏԵՂՋԻՆԻԱՅԻՆ — ոչ մոնակ մուտքամ նայուն,
ցայլացա, ցայլացա,
առ հօնացաք մուտքամ նայուն,
ՏԵՂՋԻ մուտքամ նայուն առ հօնացաք:

ԴԱՅԱՅԻ — օդու դայիցա առ հօնացաք, գայլացա,
Ցայլացա առ հօնացաք մուտքամ մասն,
թում մուտքամ առ հօնացաք...
նայուն առ հօնացաք առ հօնացաք...

(լոյս) մուտքամ առ հօնացաք...
մուտքամ առ հօնացաք...
մուտքամ առ հօնացաք...

ՏԵՂՋԻՆԻԱՅԻՆ — գայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

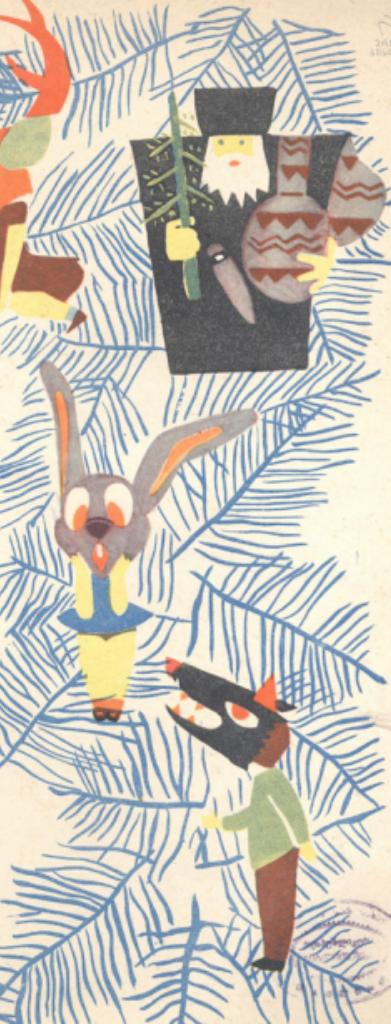
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:
Ցայլացա առ հօնացաք:

სამუშაო ერთობლივი

სუსტონის ბავშვი აფრიკოლებს უმც-

(თარიღი)
სუსტონის ბავშვი აფრიკოლებს უმც-
როსს:

— აბა, ყურადღებით, მომისმინე: რა-
საც კი ტყევი, შენ იმდევ ნუ გამომორინდ,
მხოლოდ მიმსჯებ: „შეი“.

თუ უმტროსს შევშეთა და ბოლოთ წი-
ნოდანდაც ცუცუ ასევე შავსაზუ, შის „გრძე-
ნის“ დარღვევები.

სუსტონის ბავშვი იწყებს:

- ტყე მი წაყლენ!
- მეც, — გონილება მეორე.
- იქ მოკური უკიცა.

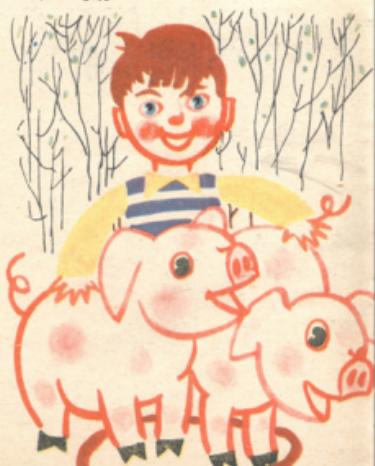
ვაკერონი

ფრანგულით

ჩემო მშე და მთვარეო,
მეგობარი პირიო,
კადამ მს მიცემ? —
ერთ სიტყვას
გეტყვი სახამგერიო...

გადაჭრა

თარიღი მიუკავშირდა

სუსტონის ბავშვი აფრიკოლებს უმც-

არღავანით, დოკო
ანაბაზია ვიდა მიღავით!

კუნიკი

კაპიტანი შეუად
სანაურია კუნი,
რამატობდა ჩატონ,
ნარგავით — ცური.

რწვან ცურისა — ცურ,
ხულავ არ გამორინ,
რაც მიყენ ცურის
ჩური დიდი კუნი?

აქედ ცური გაფინ:
— ადამი შე სანდოა!

დაუდა პირი,
ისიც ცურის დაზიან.

დამზურებ ცურის
გამინებადა კუნი.
ნარგავით — ცური,
ნამატობდა — ცური.

სამარია მითოს ცურისა
წურია ცურია:

— წინიობს კუნი

კუნირეზურში!

კარე კრისტიანი

ნახული მ. ს. სამუშაოს

ბისამარინი აია აპავ,
ტავით იძოვ აკანასიდა,
ხალა თასით მისავავა,
ორით არის აკალი.

გამოუძრავისი ალევანა,
ხალა ალა მიღავ,
ტავით იძოვ ალა ალავა,
ალა ვინარილ უკალანა.

8. ვაკერონი

ცური ცურთავით სამავანა,
ხალა ალა მიღავ,
ტავით იძოვ ალა ალავა,
ალა ვინარილ უკალანა.

— ბატო, წამოდი კინოში,
ჩემზე ერთგული ვერა გუაეს.

— გმადლობო, ბატონი, ეგ კიონ
ტულევიზორში მინახას!

თბილ ვაკერონი

ჩატონის უკავშირი გასტარი, სამუშაო კოდა, გ. ვაკერონი, ქ. ლალა,
სამარია სამარიაზური (ადგირება მოულენი). ქ. სოსა, ქ. ტავითი (ადგირება მოულენი). ა. ვაკერონი,
ადგირება ადა და გამომორინდა და კუნის დაზიანება მის გადასახავა და გადასახავა

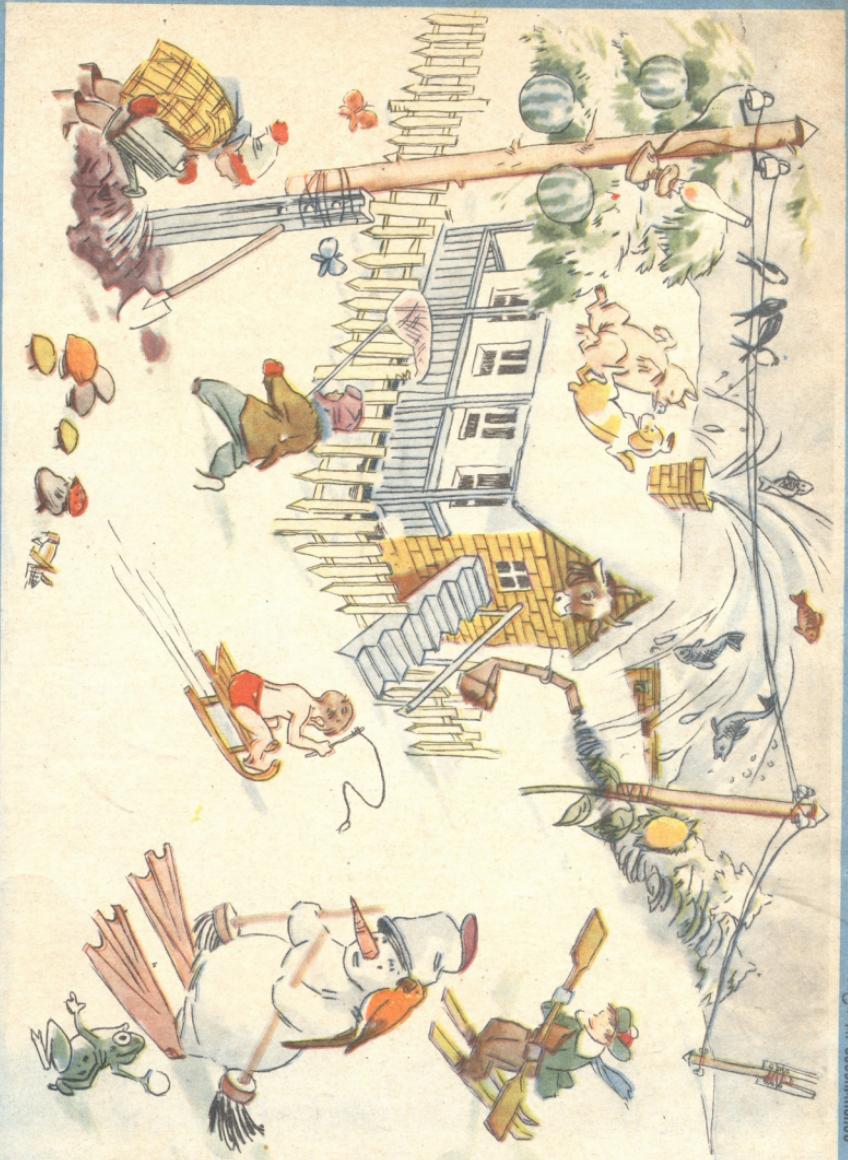
კატეგორია: სამუშაოს სამარიაზური წევა, ადგირება გადასახავა, მოულენი და გადასახავა

აღმართება: სამუშაოს სამარიაზური წევა, ადგირება გადასახავა, მოულენი და გადასახავა

აღმართება: სამუშაოს სამარიაზური წევა, ადგირება გადასახავა, მოულენი და გადასახავა

აღმართება: სამუშაოს სამარიაზური წევა, ადგირება გადასახავა, მოულენი და გადასახავა

გვ. 20 მდ.

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ